

PAVLAČ

Oprava: v Cykloservisu číslo 21 došlo k uvedení nesprávné ceny u testu silničního kola TREK 1500. Správná cena je 30 190 korun.

Obdobně jako u nás se i v Austrálii každoročně koná vyhlášení nejlepších cyklistů roku. Vyjímkou určité bude, že ocenění dostávají bikeri, kteří aktivně jezdí a přinesli za aktuální rok výsledky. Mezi muži se vítězem stal jezďák Nathan Rennie. Ženy pak zastupovala 4krosářka Katrina Millar. V mužské kategorii BMX se na prvním místě umístil Wade Bootes.

Milovníci sjezdových disciplín se mohou v příští sezóně těšit na návrat Briana Lopese. Ten hodlává v nadcházejících závodech opět ukázat, co v něm je. Na tratích DH se představí při testování nového modelu firmy GT.

Konečný se sžíval s novým týmem, kde si mohl mimo jiné popovídat s Ullichem, nebo zahrát hokej s Kolumbijcem Botezem. Pod vedením kapitána Zabela absolvoval výjezdny poděl řeky Ryn. Cyklista Tomáš Konečný byl na prvním záru svého nového zaměstnavatele, německé stáje T-Mobile. Nový přírůstek stáje je přijat dobře. „O závalu nebyla nouze“, řekl tričetilý Konečný. S německým týmem podepsal v létě dvouletou smlouvu. Od prvního ledna se totiž staj přejmenuje a z Telekomu se stane T-Mobile. Nový sponzor chytí mít kulový obchodní aktivitám ve filmové a občanské aktivitě a volba padla na vítěz královské etapy letošního Závodu míru.

Pracovně-poznávací program trval v Kolíně čtyři dny. Kromě obvyklé naplně podobných setkání, jako jsou zkoušení kol a oblečení, fyzické testy a nezbytné focení, které trvalo celý den, si cyklisté vykoušeli i jednu netradiční zápas. Letošním překvapením byl hokejový zápas týmu v pronajaté hale. Poslední den byla na programu projížďka kol s novináři. Pod vedením spurtéra Zabela, který se chopil kormidla, chyběl jen lidr týmu. Navrátilce Jan Ullich má totiž až do konce roku smlouvu s Bianchi a nesmí se objevovat na veřejnosti. Hlavním bodem roku 2004, kterému je věnoval pozornost, je Tour de France. T-Mobile s Ullichem v čele hodlá pokračovat americké „Poštáky“ vedené Lancem Armstrongem.

S novým generálním partnerem v názvu se hodlají jezďáci cyklistické stáje PSK Whirpool vrátit na české výsluní. PSK patří opět mezi stáje třetí úrovně a v jejím personálním složení došlo k podstatným změnám. Tým se vyznačoval jistotou, přišlo šest nových tváří. Největší hvězdou byl měl být loňský domácí šampion a letošním vicemistrem v závodě s hromadným startem Ondřej Padrný, který přichází z italské stáje De Nardi-Colpack. Novými jmény jsou i Jan Faltný, jenž přestoupil z eD system-ZWZ. Jaromír Friede z ČS MTB. Kategorie jezďců do 23 let posílá David Studnicka a Jan Šel, který reprezentoval na mistrovství světa v Hamiltonu.

Svarodovi po operaci očí zbyla necelá půlka dioptrií. Již čtrnáctou profesionální sezónu včera zahájil nejlepší český silniční jezďák poslední dekády Jan Svaroda. Z Brna vyrazil do italských lézů Salice Terme, kde nastoupí s ostatními z týmu Lampre k prvnímu soustředění. Těší se, že nebude muset ztrácet čas nasazováním čoček, protože se během podzimní pauzy podrobil ve Zilné operaci očí. „Ze tři a půl dioptrií mi zbyla sotva půlka, to je paráda“, pochvaloval si pětáctiletý cyklista. S brýlemi přitom žil od devíti let. „Ušetřím čas a nebudu muset myslet na to, abych na čočky nezapomněl.“ Operace očí zbrzdila jeho listopadové i prosincové tréninky, kilometrů pokačastěji v silničním než na horském kole. V rámci pooperativní rekonvalescence strávil i více času ve fitcentru a v posledních týdnech se věnoval také oblíbenému hokejovému zápasu. Jen při nich postrádal Pavla Padrnose ze stáje US Postal, který je po operaci kolena. „Ale přesně po týdnu už doma zase roztáčel pedály cyklistického trenážeru“, prozradil Svaroda před odjezdem do Itálie. V Lampre bude znovu spurterskou jedničkou a čeká ho seznamování s devíti novými kolegy.

Belgická značka Ridley, jejíž špičková kola dováží na náš trh firma Max Cursor, se může pochlubit nekonvenční nabídkou nejlepších MTB modelů. Celokarbonový typ Cobra se sadou Shimano Deore XT a model Orca s duralovým rámem využívajícím karbonových zádnic vzpěr a sadu XTR se mohou pochlubit také karbonovou přední vidlicí. I když je komfort samozřejmě oproti odpruženým modelům nesrovnatelně nižší, finální váha kompletů kol je fantastická. Na tom má zásluhu také velice nízká hmotnost samotných rámu, konkrétně 1,28 kg v případě karbonu a o 100 gramů více za kombinaci dural/karbon.

Pokud se řadíte mezi absolutní erotické odpůrce, tak tento článek raději přeskočte nebo běžte do vaší domácí lékárníčky a vezměte si něco na uklidnění. Tady se teď bude mluvit taky o sexu.

Sex vládne světem. Nenamůžeme si, že nikoliv. Nelze soudit v této oblasti podle vizáže. Nikomu není na tváři vidět, co si myslí a dělá. Vládní úředníci si po večerech zase do erotického klubu, případně se stávají v sexshopu pro novou nafukovací pannu, protože s tou starou se pohádali, a přestali ji milovat. Učitelka češtiny vykřikuje při aktu taková slova a věty, že se za ně později stydí i sama před sebou. A policajt z mravnostního oddělení se nemůže dočkat, až vypadne z práce domů se zabavenými pokrozkami v podpaždí, aby je sledoval s otevřenou pusou a kapající slinou do klína. Potom všichni svorně na veřejnosti dokazují, jak je ten svět nemorální a zkažený. Jsme všichni tak trochu puritáni. Máme to rádi, ale nechceme o tom na veřejnosti mluvit. Ale poslouchat, to jo. To máme rádi. Poslouchat a nevyjadřovat se. To byvá náš styl. A potom si zařít někým vypuštěm nebo koupit kavičku se lechtivými obsahem a zdůvodňovat usmívající se prodáváče, že kazeta je vlastně pro kamaráda.

Takže proč si nezařít pro rozhovor za někým, kdo se prosexí živí? Nebudeme jako ostatní a neříkejme, že něco takového psát do cyklistického časopisu je divné. Není. Občas to rozhodně nevádí. Když jsme oslovili Roberta Rosenbergera, našeho nejlepšího a neznámějšího pornoherce, věděli jsme dopředu, že celkem dost sportuje. Boxuje, chodí do posilovny, hraje americký fotbal, a především jezdí na kole. Celkem ochotně se s námi setkal v jedné hospodě v centru Prahy. Přiznává se, že jsme se na něj připravili i tak, že jsme si opatřili jednu z jeho videokazet, abychom opravdu věděli, s kým máme tu čest. To také patří k práci novináře. A poznali jsme, že erotické filmy nemůžou točit opravdu každý. Musíte mít trochu postavu, mít k takové práci dispozice a musíte být až abnormálně vybavení. Tedy pány tím myslíme. Pokud na toaletě lovíte horko těžko z poklopce svého cimprka, nemáte šanci. Stejně jako se se svými sto paděsáti centimetry tělesné výšky nedostanete do ligového basketbalového týmu.

Skvěle obsazený turnaj

Když před dvěma lety Cykloservis uspořádal v Praze malý turnaj ze silniční, nikdo nepředpokládal, že se zkrátka stane podnikem, na který se sjedou hráči z celé republiky. Byla to vlastně jen taková malá legrace pro pražské účastníky, a vlastně šlo spíše o následné poturnajové posezení v hospodě. Uplynuly ale tři roky, a když jsme letos na výstavě Sport Life v Brně dávali dohromady hráčskou listinu, nestáli jsme se divit. Přihlásili se například zástupci firem Merida, Amulet, Author, ID Sport, Superior, Ultrasport a dalších, které točí našim velobyzyssem. Bylo až neuvěřitelné, že na bezvýznamném squashovém klání neváhali přijet hráči až třeba z Olomouce a co víc, přijel třeba i hraneční Ivan Macháček ze Švic. Na Pavel Lange. Prys se alespoň podivat. O největší hráčské raritě ale mlučilo tušil. Záru si přišel i bývalý klávesista skupiny Lucie Michal Dvořák. Prozradil, že připravuje svou sólovou desku a spoluprodukuje album Chinasí.

Martin Havlena (Author) loni vyhrál, letos skončil šestý. Vyhrál ale totální hráčské nasazení. Také mu ten den letadlo letadlo do Asie, ale až večer.

Někteří netušili, že mezi nimi běhá v trenýrkách Michal Dvořák, někdejší klávesák skupiny Lucie.

Jezdím a točím

Robert je celkem normální chlápek. Přijemný hlas, urostlá vysoká postava a kultivovaný, jasný a srozumitelný projev. To především pro ty, kteří si myslí, že lidé z této branže se musí řadit k nějaké nižší skupině obyvatelstva. Svou práci bere jako kšeft. A že to je velký kšeft na celém světě, tomu věří. Možná by nám všem ležly oči z důlků, kdybychom zjistili, kolik se toho na celém světě prodá. Možná i slavný Hollywood by se redl nuzotou. Ale nechme už mluvit jeho. Ať vám sám řekne o svém sportování i o své práci. Ale opravdu nečekejte nějaké extra erotické zážitky. To bychom museli být zcela jiní časopis. Nás zajímá především sport a to, jak mu v jeho práci pomáhá.

(Předem upozorňujeme dívky a dámy, že kontakt na Roberta neposkytujeme.)

Roberte, v roce 1995 jsme se poklali na Mistrovství Evropy horských kol ve Spindlu. Tehdy jsi na sobě měl policejní uniformu.

Jojo, to jsme ve Spindlu dohlíželi na pořádek. Tenkrát mě horské kolo úplně uchvátilo. Nejvíce jsem obdivoval jezďáky, protože to byli fakt blázní. Já jsem totiž taky byl do adrenalinových sportů. Už tenkrát jsem přemýšlel, že bych si koupil nějaký sjezdový kolo. Po čase se mi ten sen splnil, ale docela rychle mi ho ukradli. Tak jsem si zase za čas koupil druhý, ale to už za tu dobu dosloužilo. Ted mám asi pět let na kolo Rava Jump, který mě baví proto, že se na něm dá jízdnout i tady v Praze. Celodopržený sjezdový kolo bylo práce jenom na jezďení po městě zbytečný luxus. Jím je přesně to, co potřebuju, můžu si s ním pohrát i na překážkách a nebojím se, že podle mne rupne. Na Ravu jezdím pro radost a pro ten adrenalin. A na krátké vzdálenosti je ideální i jako dopravní prostředek.

Pomáhá ti kolo i v přípravě na tvoje povolání?

Je to známá věc, že kolo je dobrá aerobní činnost, je vynikajícím prostředkem k udržení fyzické kondice a na srdce. Takže když chci jet na klasické trénink, tak mám ještě crossový kolo Author Zenith, na kterým vyjezu tak

2-3krát týdně. Rád jezdím okolo Roztok v lehkém terénu nebo po silnici. Snažím se vzdýcky najet aspoň těch 30 km a víc. Musím uznat, že v poslední době kvůli práci neshlám trénovat tak pravidelně, ale příští rok to zase chci napravit.

Provazujete nějaké další sporty?

Jasně, kromě cyklistiky taky boxuju. V minulosti jsem boxoval i ligu, ale teď je pro mě provalaž moje práce a sporty dělám hlavně proto, abych si udržel fyzickou i psychickou kondici. Boxovat se snažím taky tak 2-3 krát do týdne. Tenhle sport rozvíjí odhad vzdálenosti, pohyblivost, koncentraci a tak. Ale už asi nebudu nikdy boxovat nějaký velký zápas. Když to člověk chce dělat vrcholově, tak se tomu musí věnovat a musí se tomu sportu obětovat, což já bohužel nemůžu. Taky jsem měl v roce 1997 po dopravní nehodě těžké úraz hlavy a dva roky jsem nespěl vůbec nic dělat. Doková mi říkali, že už nebudu ani moct jezdit na kole nebo na kolečkových bruslech, natož boxovat. Ale já to furt dělám a riskuju, no.

Měl jsi někdy nějaké zranění, třeba z boxu nebo z kola, které by tě vyřadilo v práci z natáčení?

Z boxu jsem měl jednu roztrženou tvář pod okem, ale to mě nevyřadilo. Jednou jsem se vysekával na kole, když jsme s kámošem sjížděli Ornosu horu pod lanovkou. Čtyři dny jsem nemohl chodit a měl jsem seděný stehno zezadu. Takže tehdy natáčet samozřejmě nešlo. Ta bouřka mě nedovolila pracovat na delší dobu, ale nakonec jsem se uzdravil a můžu ve svém povolání pokračovat. Naštěstí jsem nikdy neměl nic zlomeného.

Co se stane, když jsi zraněn – počkáš na tebe s natáčením?

Tady to není jako v normálním životě, takže mě může nahradit někdo jiný. A když třeba to není nespěchá, tak se filmováři přesune na jiný datum.

Pomáhá ti sport před výkonem povolání?

Říká se, že sportovec by měl večer před závodem uvolnit svou sexuální energii, aby se mohl soustředit na sportovní výkon. Platí to i obzámě?

Tak já se přiznám, že jednou jsem boxoval zápas tím stylem, že ráno jsem odočtil scénu, jeli jsem na zápas a po něm jsem zase točil další scénu. Musím uznat, že mi to sebralo dostalší moc síly, místo aby mi to nějakou přidalo. Ale na druhou stranu si umím představit, že třeba fotbalisti říkají, že noc před zápasem musejí sex, aby se uvolnili a aby neměli těžké prany. Určitě na tom něco bude, protože po sexu je člověk fakt takové uvolněnější, má větší chuť do života. Mě se kolikrát stalo i to, že jsme se s přítelkyní jeli projet na kolo a uprostřed cesty byl romantický výhled, ptáci zpívali, sluníčko svítilo, tak to na nás tak hezky přišlo, tak jsme změnili směr do lesa a ... Co vám budu vykládat. Asi to záleží na každém, jak mu to vyhovuje. Třeba si zas nedovedu představit, že by si takové Armstrong na Tour de France večer

po etapě ještě šel užít. To by byl fakt superman a kloubok dolů. Já sám když ze sebe vyhadám hodně energie, tak večer nemám chuti ani na ten sex. Nicméně před sportovním výkonem si myslím, že je dobrý sexuální energii uvolnit.

Mluvíš o Armstrongovi – sleduješ Tour?

Nesleduju ji pravidelně, protože v létě většinou hodně pracuju, ale vzdýcky když ji na Eurosportu chytím, tak se rád dívám. Jinak Lance nesmím obdivovat, že i po takových zdravotních problémech dokázal pětkrát vyhrát snad největší závod světa. Osobně však tihnu spíš k těm adrenalinovým sportům a tak se mi hodně líbí four cross nebo třeba freestyle. Nedávno jsem viděl exhibici Honzy Valenty v U-rampě a fakt jsem nechápal co tam všechno vyváděl za kousky. Bohužel, se sjezma 90 klama bych toho v U-rampě asi moc nepředvedl, takže se sám nejvíc bavím při streutu.

Pojďme se chvíli bavit o tvém povolání. Jizkolik let se živiš jako herec v poporním myslu. Spočítal bys, s kolika divkama jsi pracoval?

Tak v tuhle chvíli se to už asi ani nedá spočítat. Myslím, že jich bylo takových tři a půl tisíce. Abych pravdu řekl, člověk už ani nemá chuť to počítat. Já spíš myslím, že ani tak nejde o kvantitu jako o kvalitu. Já mám teď užasnou přítelkyni, s níž si opravdu dobře rozumíme a o tom to hlavně je.

To jí nevádi, že tvou práci je mít sex s jinými ženami?

Nic mi nevadí, protože i ona sama občas hraje, i když ne tak aktivně jako já. Asi jí záleží na tom, jaký jsem člověk. Stejně tak i já si na ni nemám toho, jaké je ona a nezájmá mě, jestli dělá tu či onu práci. Penze přece potřebujem všichni.

Můžes nám říci, kolik filmů za rok natočíš?

Když mám horší období, tak točím tak 5-10 dní v měsíci, v dobrém období tak 15-20 dní. Záleží hlavně na ročním období – třeba ted před vánocema se točí mi, takže mám kildnější období. Můžu se připravovat fyzicky na příští rok, protože když člověk dělá tuhle práci, tak s promínutím kašle na dietu a ono to pak je znát.

Takže držíš nějakou dietu? A chodíš do posilovny?

Tak jasně, musím si dávat pozor na to, co jím, protože když se někde svlknou, tak by se neměl vyvíjet pouze. Ale nepřeháním to. Když mám chuť na smažený jeřá, tak si ho dám, akorát pak musím druhý den do posilovny nebo ho vyjezdít na kole. Posilovat jsem přestal asi před měsícem. Je to z toho důvodu, že mě někteří producenti upozornili, že začínám mít moc silný nohy a při natáčení pak dívky zakrejvám. Spíš je vhodnější mít trochu slachovitější postavu. Ted chodím hlavně boxovat a občas protáhnu břicho, ale zase se k tomu časem určitě vrátím.

Co se to stane, že někdo přijde a řekne „Pojďte, natočím film“?

S současností k nám jede natáčet zahraniční produkce, protože my jsme pro ně levná pracovní síla. V Americe je tenhle trh pořád ještě dost velký. Třeba DVD se tam prodává za 10 dolarů, ale pro mě je těch 10 dolarů jako u nás dejme tomu 500 korun, takže spousta lidí má svoje domácí videoke a pořadí kupují další filmy. Je to tam trochu o něčem jiným, než tady.

Máš radši hrané filmy nebo sestřihy?

Drív jsem chtěl hrát hlavně v těch hraných, občas prokázal, že umím zahrát i nějakou roli

➔ Pokračování na str. 7

Doktor z hor 2

Všem hltáčům kilometrů přinášíme exkluzivní informace od letošního vítěze naší maratonské série Martina Horáka. Ten má za sebou velmi úspěšný rok, vyhrál mnoho maratonů včetně Krále Šumavy, s týmem vyhrál Dolomitenmanna, v našem seriálu Cykloservis bike maratonec se stal celkovým vítězem... V minulém díle nám Martin přiblížil svou zimní přípravu. Dnes si budeme povídat o vhodném zimním oblečení.

Martine, na kole strávíš spoustu času i v zimě. Pověz nám, jak se oblekáš do různého počasí a zda používáš nějaké speciální materiály.

Oblekám se celkem klasicky, žádné speciální kosmické látky nepoužívám. Svrchní oblečení pro nás tým vyrábí firma Sýkora, takže v zimě vozím její windstopperovou bundu, která odolává větru a zároveň je prodyšná. Pod ní mám normální dlouhý dres, který udržuje teplo. Pod dres si ještě oblékám funkční triko, buď z Moiry, nebo jakékoli jiné funkční prádlo. Je potřeba, aby se od těla vychlázelo, vozím čapky posité na přední straně Windstopper č Blue Fly. Kalhoty používám dvoje – podle počasí. Když je velká zima, natáhnu si klasické elastický s chloupy, ale když hodně fouká, vozím čapky posité na přední straně Windstopper č Windtexem. Asi největším problémem jsou návleky na nohy – podle počasí vozím buď windstopperové nebo neoprenové. To, jak dlouho mě ochrání před zimou, záleží nejen na větru, ale hlavně na větru. Velmi dobré jsou také zimní tretry, které jsou lépe použité hlavně v těžším terénu. Rukavice máme od Polednika a používám i z materiálu Windstopper. Ruce a nohy zážijí v zimě na kole největší bolest. Pro jezdce raději na biku, protože na něm se jede pomaleji, než na silnici. Na silnici v zimním období nejezdím prakticky vůbec, to si vynahrádím i léte. Tady kolem Hradce Králové máme krásné lesy, které jsou celkem rovinné a tak nejradši trénuju na lesních cestách. Tělo se v hrbatém terénu lépe prohřeje a ani tam tolik netouká. Jezdím převážně v lehkém terénu, ale nevyhýbám se ani náročným úsekům, protože na sněhu se dobře trénuje technika jízdě a stabilita. Na soustředěných pak jezdíme hlavně na silničních kolech, tak se to tak hezky probíhá, že mě ani jedno kolo neomrzí.

Tolik o zimním oblečení, v další části si budeme povídat již o konkrétní přípravě před maratonec. Dušan